

Vej, men at det fremtidig fastholdes, at Ydelserne af Prioritetslaan som de nævnte maa erlægges til Forfaldstid.

Af praktiske Hensyn har man anset det for bedst at sammenfatte Reglerne i Lovene af 16. Juni og 31. Oktober 1932 og de nye Regler, der nu søges gennemført, i nærværende Lovforslag.

Til § 1.

Det har været Genstand for Tvivl, hvorvidt Bestemmelsen i § 1 i Loven af 16. Juni 1932 ogsaa omfatter Pantebreve, der efter deres Indhold er forfaldne til et tidligere Tidspunkt end det, hvortil Indfrielse efter Lovbestemmelsen kan fordres. Da det imidlertid maa antages at have været Meningen med Bestemmelsen, at den ogsaa omfatter saadanne Pantebreve, har man ment at bunde gøre en udtrykkelig Tilføjelse i saa Henseende. Under Hensyn til de Tilfælde, i hvilke Panthaveren i Tillid til Prioriteternes Indfrielse har paataget sig økonomiske Forpligtelser, som han nu paa Grund af Lovbestemmelsen er ude af Stand til at opfylde, samt til de Tilfælde, i hvilke Skyldneren er eller burde være i Stand til at indfri Gælden til den stipulerede Forfaldstid, har man derhos anset det for nødvendigt at aabne Mulighed for under et mod Skyldneren rejst Søgmaal at faa fastsat et tidligere Indfrielsestidspunkt end i Loven bestemt, forsaavidt Panthaveren under dette Søgmaal godtgør, at Udsættelse med Indfrielsen paafører ham uforholdsmæssig Skade, eller at Skyldneren er eller ved rimelige Foranstaltninger burde have sat sig i Stand til at indfri Gælden. Af Hensyn til saadanne Sagers hastende Karakter har man ikke ment at burde lade Underrettens Afgørelse være Genstand for Paaanke.

Iøvrigt svarer Paragraffen til den nugældende Lovs § 1.

Til § 2.

Ved den foreslaaede Affattelse gives der Panthavere Adgang til under de i Loven fastsatte Betingelser at yde Henstand med Terminsydelsen for 11. December Termin 1932 med Retsvirkning som i Loven bestemt, dog kun under Forudsætning af, at der ikke tidligere er givet Henstand med mere end 2 halvaarlige Terminsydelser.

Som det fremgaar af § 3 i Loven af 16. Juni 1932, var det allerede efter denne en Betingelse for Amtsudvalgenes Indrømmelse af Henstand, at Skyldneren

forgæves havde udfoldet rimelige Bestræbelser for at fremskaffe det til Terminsydelsen fornødne Beløb, samt at det skønnedes, at Skyldneren, naar Henstand gaves, sattes i Stand til at fortsætte Ejendommens Drift.

I det Øjemed at sikre, at Henstand kun ydes Personer, der uden egen Skyld er kommet i Vanskeligheder, og for hvilke Henstanden virkelig skaber Muligheder for at klare sig, indtil en Konjunkturbedring maatte indtræde, har man nærmere uddybet de Betingelser, under hvilke Henstand kan ydes.

Man har derhos for at undgaa Misbrug ment at burde betinge Henstandsydelsen af, at Skyldneren ikke efter den 1. Januar 1931 har foretaget økonomiske Dispositioner, sigtende til at forfordle hans Fordringshavere, og hvorved han har berøvet sig selv Midler til Dækning af de Terminsydelser, med Hensyn til hvilke Henstand ønskes.

Omend det maa anses som selvfølgelig, at de Betingelser, der er fastsat for Amtsudvalgets Bevilgelse af Henstand, ogsaa bør være opfyldte, naar Fordringshaveren yder frivillig Henstand i Henhold til Lovens Bestemmelser, har man dog anset det for rettest at lade dette udtrykkelig fremgaa af Lovbestemmelsen.

Paragraffen svarer iøvrigt til den nugældende Lovs § 2, saaledes som denne er ændret ved Loven af 31. Oktober 1932.

Til § 3.

Ved denne Bestemmelser 1. Punktum gives der Amtsudvalget Beføjelse til, saafremt Henvendelse til Fordringshaveren i Overensstemmelse med Bestemmelsen i nærværende Lovs § 2 har vist sig forgæves, at yde Henstand ogsaa med Hensyn til Ydelsen for 11. December Termin 1932 under de i § 2 fastsatte Betingelser.

Iøvrigt er Paragraffen enslydende med den nugældende Lovs § 3, saaledes som denne er ændret ved Loven af 31. Oktober 1932.

Til §§ 4—12.

Bortset fra §§ 5, 6—8 og 12, i hvilke er foretaget Ændringer af formel Art, er Paragrafferne enslydende med den nugældende Lovs tilsvarende Paragraffer.

Til § 13.

Bestemmelsen svarer til den nugældende Lovs § 13.